

Davor Pavuna

Kako pobijediti svaku krizu

<http://www.velecasnisudac.com/> 12. kolovoza 2010.

Drago mi je da narod voli našeg brata, velečasnog Zlatka Sudca, no svjestan sam da mnogi očekuju od njega pomoć i razna čudesa, koja su ustvari i svima nama dana jer svi smo mi, baš svi - Božji. Naime, mi smo poput kapljica Božje Svijesti i Ljubavi ("jesam" u multidimenzionalnoj Vječnosti Bitka), a ne, kako su poučavali boljševici, visokoevoluirani "majmunoidi" s tek dodatnom "duhovnom komponentom". Štoviše, čak su i tzv. nevjernici - vjernici - koji vjeruju (zasad) u pogrešne "bogove": veliki prasak i evoluciju, dva zgodna, al' redukcionistička koncepta prirode. Zato se i za njih trebamo redovno moliti jer susret s dragim Bogom je najveći Poklon i velika Milost, te posljedično radost i oslobođenje u vječnosti Božje Beskonačnosti (jer mi jesmo vječni!).

Ovih dana, u vrijeme odmora, a poglavito pred blagdan Velike Gospe, izbjegavam sve medije i odmaram se uz redovnu molitvu i meditaciju, uz zdravu ishranu, puno plivanja, te poneko druženje u najužem krugu obitelji i prijatelja. No, svejedno mi je nemoguće izbjeći dojam da je mnogo ljudi u (medijskoj) depresiji, a nacija u (duhovnoj) krizi. Štoviše, otkako su me mediji "otkrili" često me ljudi zaustave na ulici, ili mi pišu i pitaju me kako sam to ja (p)ostao duhovan, uspješan i optimist u svijetu raznih "Cezara", tj. u čemu je moja osobna "tajna".

Eto, ovdje ću sažeti kratak odgovor, uz naglasak da se svatko mora osobno probuditi i da nema tajne: svatko može radosno zaživjeti svoju Istinu ovdje i sad. A tada, kakva god bila izvanjska situacija ili kriza, čovjek iznutra u duhu (p)ostaje blažen - u miru Božjem.

Susret sa Živim Bogom

Kad sam 1978. došao u Englesku raditi doktorat iz fizike jako me se dojmila činjenica da su npr. za Božić po školama i na fakultetima posvuda studenti (i profesori!) pjevali Christmas carols (božićne pjesme) i da se o Bogu javno govorilo kao o realnoj osobi. U komunističkoj SFRJ religija je bila "opijum naroda" i tek se potajno smjelo o Bogu govoriti, a jedino u crkvi (ne preglasno) slaviti Božju Sveprisutnost. No, da ne duljim, u nekoliko godina sam proučio brojne knjige o Isusu Kristu i

saznao da su brojni znanstvenici i istaknuti uglednici vjernici, te da je to – normalno! Jer cijela povijest je u osnovi naš odnos s prirodom (Kreacijom) i nadasve (osobna) komunikacija s dragim Bogom, a istinska, suvremena znanost proizlazi iz te geneze, sve viših dimenzija uvida ljudskoga duha i sve naše dublje Božje spoznaje.

Posebno me se dojmio Isusov jasan poziv: otvori mi svoje srce! Ubrzo sam se našao na duhovnim vježbama kod dr. Tomislava Ivančića i fra Zvezdana Linića (prvo na Jordanovcu, a kasnije u crkvi u Novom Zagrebu) i tu sam prvi put javno progovorio: "Isuse, hvala Ti na prvim riječima na mojim usnama". Od tada revno molim "Zdravo Marijo" i "Oče Naš", te ponekad izražavam molitve za osobe u nevolji, koje mi i spontano dođu u Duh. Zato svakom čitatelju preporučam knjigu "Susret sa Živim Bogom" (Kršćanska sadašnjost, Zagreb) dr. Tomislava Ivančića, te brojne knjige koje naši časni svećenici poznaju i mogu preporučiti. Upoznati dragog Boga je ustvari jedini istinski cilj našega života, jer se svatko nakon tog susreta osjeća izvana isti, ali iznutra bitno bogatiji, smireniji i radosniji – ispunjen.

Radi pošteno barem sat dnevno

Za tzv. uspješnost u struci jedini recept jest: uočiti svoje najunikatnije predispozicije i sustavno ih razviti upornim, predanim radom. Naime, znanstveno je otkriveno da osobe koje odrade više od 10000 sati u nekom području postaju velemajestori u svojoj struci (npr. izuzetni pijanisti) i nedvojbeno superiorniji od onih koji su vježbali "samo" 8000 sati. Kad pogledam svoju karijeru, ili uspješnost mojih izuzetnih prijatelja, očito je da smo odradili i puno više od 10000 sati. Npr. ja se fizikom aktivno bavim oko 40 godina, a kvantnim fluidima (supravodljivost i suprafluidnost) intenzivno već više od 25 godina. To je više od 9000 dana, pa je jasno da sam zanat dobro ispekao jer sam svoju struku proučavao više od sat dnevno u prosjeku. Ne sumnjam da ako netko predano peče kruh ili popravlja bicikle 25 godina (ponekad je i 12 godina dostatno) da će savršeno ispeći taj zanat. Al' pritom treba imati jaku viziju (voljeti svoj izabrani poziv) i ustrajati.

Budi s Bogom barem sat dnevno

Prvi izazov svake osobe jest susret s dragim Bogom, a nakon toga upornost u upoznavanju Božjeg Bića. To nije izazov samo za svećenika: svaki je laik pozvan na blisko upoznavanje i prijateljstvo s Isusom Kristom, svatko ima predispozicije za svoju duhovnu izgradnju, jer svi smo mi uvijek "umočeni" u Božje Biće (čak i kad toga nismo svjesni). No, da bismo primili darove Duha Svetoga potrebna je redovna bliskost, a to znači jutarnja i večernja molitva i meditacija, u kasnijoj fazi i kontemplacija. Pola sata ujutro i pola sata uvečer dovoljno je da postupno postajemo bliski prijatelji dragome Bogu. Ponekad je dostatno i po desetak minuta, no redovitost je bitna. Ja posebno volim kratke molitve zahvale u podne, te radost slavlja svete mise. Jasno je da nam je i život pritom bogatiji, te čak i ako nismo naizgled (svjetovno) uspješni, puno lakše podnosimo razne nepravde, patnje i brojne izazove svakodnevnice.

Dakle, poruka je jasna: Isus kuca na svako srce i nužno je osobno upoznati Krista i produbiti to najvažnije prijateljstvo. "Gdje nam je blago, tu nam je srce!" i "Blago narodu kojemu Gospodin je Bog." Zato javno svjedočim kao vjernik-znalac (koji je prvih 29 godina života bio tzv. nevjernik) i prirodoznanstvenik da je svakome to moguće, jer dragi Bog jest živ i tu je – u nama. Probudimo se za Istinski Život = Vječna Ljubav u Akciji, Dar Božje Milosti!

Braćo i sestre, gdje god i kakv god bili – ja vas volim!